GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

El triangle de la prosperitat i la solidaritat.

Opinió | 18/07/2008 | 11:59

Ara han arribat les xifres reals i la veritat del conte del Llop i la Caputxeta.

Segons el Ministeri d'Economia espanyol en la publicació de les balances fiscals de l'estat, el dèficit a les Illes Balears és d'un 14,20%; a Catalunya d'un 8,70%, i al País Valencià del 6.40 del PIB. Les balances fiscals fetes públiques pel govern espanyol, malgrat el poc entusiasme amb què les han fet, malgrat la forma rebaixada amb què les han presentat, i també malgrat la “cuina” que hi han aplicat, ha deixat al descobert un triangle pròsper alhora que discriminat. El formen les Illes Balears, Catalunya i el País Valencià. I és que, en aquesta ocasió i per enèssima vegada, i fent honor als costums ancestrals i perpetus, també s’ha volgut dissoldre l’esforç històric que ha fet Catalunya, enmig del magma de “les més solidàries”. Els informatius dels mitjans estatals, com era d’esperar, han agafat la notícia per aquí, i en cap cas han posat l’accent respecte de Catalunya. Això era de preveure i de fet el ministre Pedro Solbes, que malgrat ser valencià, ja va advertir en el seu dia que les balances que faria públiques “no humiliarien ningú ni enaltirien ningú altre”. Curiosa manera de veure el que hauria d’haver estat un asèptic exercici informatiu fet amb xifres incontestables -perquè sense dubte ho són-, i no presentant una sèrie de possibilitats de càlcul a la carta perquè cadascú les agafi per on més els convingui i pugui seguir defensant A i B a la vegada i de forma enfrontada sense que el debat aporti res més que la pròrroga “in aeternum” del model espoliador actual.

Davant d’això les institucions balears tenen l’oportunitat d’establir vincles forts amb valencians i catalans. L’entesa és necessària de totes a totes. Els és necessària també als ciutadans de les altres dues comunitats més solidàries, si del que es tracta és de superar un model econòmic que n’asfixia el creixement. L’oportunitat hi és, la predisposició sembla avui millor que ahir.

Però les coses encara van més enllà. I sí, l'administració central ha difós les seves xifres sobre les balances fiscals i, malgrat que hi ha alguna diferència amb els xifres dels informes elaborats per encàrrec de la Generalitat de Catalunya per exemple, les dades són bàsicament coincidents. D'aquesta manera, es desmunta principalment la tesi que Catalunya no és solidària amb la resta de l'estat. Al País Valencià no li ho deien perquè de fet hi governa el PP des de fa molts anys, per la qual cosa els sempre carpetovetònics unitaristes no ho esgrimien en contra de la Generalitat velenciana. I el mateix passava amb les Illes, encara que ara la cosa també ja començava a anar pel mateix camí que en el cas del Principat. Ara han arribat les xifres reals i la veritat del conte del Llop i la Caputxeta. Qui és qui? Ara queda per determinar el grau d'aquesta solidaritat o, millor dit, fins a on ha d'arribar, en xifres, aquesta solidaritat.

Sembla evident que les xifres del dèficit fiscal de les Illes Balears, el País Valencià i Catalunya són excessives. És a dir, no es tracta que els territoris amb majors recursos financers no col•laborin en la redistribució de renda cap als territoris amb menys recursos. No és això. El problema, una vegada acceptat per tots -perquè les xifres canten- que Catalunya (i també les Illes i el País Valencià) col•labora, que Catalunya és solidària, és que aquesta col•laboració potser sigui excessiva i calgui buscar un sistema que permeti, mantenint la solidaritat, quantificar-la en el volum adequat. Està en marxa l'inici del nou sistema de finançament autonòmic, i sembla que aquest és el marc adequat per a solucionar aquest problema. No obstant això, l'administració central ha expressat una oposició frontal a relacionar les balances fiscals amb el finançament autonòmic. Arribats a aquest punt, seria necessari que el Govern

central realitzés una reflexió sobre com pot col•locar-se en un nivell adequat, raonable i just el nivell de solidaritat dels territoris més solidaris amb la resta de l'Estat.

Òbviament, per a entrar en aquesta anàlisi l'administració central, a més d'admetre que les Illes Balears, el País Valencià i Catalunya tenen un dèficit fiscal molt important, hauria de reconèixer que aquest dèficit és absolutament excessiu. I la veritat és que, de moment, no ho ha reconegut ni sembla ser que vagi per aquests derroters.

En qualsevol cas, dintre o no del finançament autonòmic -seria raonable que es faci en aquest marc-, aquesta qüestió hauria de ser objecte d'una anàlisi conjunta per a arribar a una solució. Sense aquesta solució, tant el nou sistema de finançament autonòmic com l'equilibri territorial de l'estat seran molt inestables en el futur. I la consciència dels contribuents d'aquests territoris, ara desperta i conscient del que donen i del que reben per aquesta publicació oficial, serà el primer obstacle amb el que es trobaran els governants de Madrid per intentar continuar la justificació de fets injustificables, i d'inversions faraòniques a molts territoris que són a les antípodes de les aportacions fiscals que altres de més necessitats i solidaris -ara sí amb totes les lletres- no tenen ni previstes. I quina coincidència, que en aquest cas els territoris més deficitaris es corresponguin geogràficament amb aquell espai que hom anomena els Països Catalans, encara que jo personalment prefereixo dir els països de parla catalana.

Autor: Santi_C
Santi_C

https://gironanoticies.com/noticia/7843-el-triangle-de-la-prosperitat-i-la-solidaritat.htm